

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010264
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7619010264.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného C. V., pre zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 199 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. októbra 2021 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18.8.2020, sp. zn. 3T/50/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného C. V..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného C.F. V. za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 22. októbra 2018 v čase okolo 22.00 hod. za domom č. XX v obci N., časť L., okres L. W. U., sa pokúsil násilím vykonať sulož s poškodenou F. Y., a to tým spôsobom, že po tom, ako spoločne požívali v dome alkohol, tancovali spolu a naznačoval jej, že ju chce, ona ho odmietla, tak ju vytiahol z domu a ťahal smerom k nejakej budove, počas čoho spadla na zem, zozadu jej roztrhal tričko, bil ju po tvári a kopal do tela, kedy si následne vybral pohlavný úd, ktorý sa snažil dať poškodenej do úst, pričom ona sa bránila a následne sa jej snažil stiahnuť nohavice s nohavičkami, ktoré si poškodenej opakovane vyťahovala naspäť, pričom sa bránila, až sa jej podarilo utiecť, čím utrpela pohmoždenie a krvnú podliatinu na oboch stranách očníc, pohmoždenie a odreninu koreňa nosa, pohmoždenie líca vpravo, pohmoždenie sánkovej oblasti vpravo a pohmoždenie a odreninu na krku vpravo s dobou liečenia do 7 dní.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu obžalovanému podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch uviedol, že odvolanie podáva z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia skutku a nesprávneho hodnotenia dôkazov. Je toho názoru, že nebolo preukázané, že sa skutok stal. Dal do pozornosti výpovede poškodenej, ktoré nie sú jednotné, a taktiež jej rozumové schopnosti v tom smere, že si nemôže zapamätať a popísať spáchanie skutku. Je toho názoru, že okresný súd vyhodnotil výpovede svedkov v jeho neprospech iba z toho dôvodu, že sú v príbuzenskom pomere. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby, alternatívne po zrušení vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods. 1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Obžalovaný C. V. na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel. Uviedol, že poškodenej nič neurobil, nebil ju, nepokúsil sa ju znásilniť, nespôsobil jej žiadne poranenia. Na druhej strane tvrdil, že poškodenej mala mať pomer a mohla byť zbitá s iným chlapom M. T. „s S. A. E.“. Uviedol, že v dome boli u sestry iba on, jeho sestra, jeho manželka, svedkyňa V.. Ďalej tvrdil, že keď ho poškodenej u sestry v dome obťažovala, prišla za ním na toaletu, kde sa naňho vrhla, chcela s ním mať sex, dokonca poškodili záchod, preto ju následne jeho sestra V. V. vyhodila z bytu a viac sa s ňou nestretol. Taktiež potvrdil, že bol s poškodenou aj v dome u I. T..

Poškodenej F. Y. vo svojich výpovediach tvrdila, že sa nachádzala s obžalovaným v nejakej miestnosti v dome, kde tancovali a pili víno. Obžalovaný ju začal ťahať vonku, následne ona vybehla von, utekala, obžalovaný za ňou behal, bolo to okolo 23.00 hod., začal jej strhávať oblečenie, spadla na zem, viackrát ju udrel. Chcel ju znásilniť, kopol do nej, avšak ona sa ubránila. Tiež uviedla, že na nej roztrhal tričko aj gate, dokonca, že jej strčil pohlavný úd do pošvy. Chcel, aby si vložila jeho pohlavný úd do úst. Sám seba nevyzliekol, potom odtiaľ utiekol. Následne prišlo nejaké auto a neznámy človek ju odviezol domov. V ďalších výpovediach tiež uviedla, že bola v dvoch domoch, v tom druhom dome u sestry obžalovaného bola iba s dvomi alebo tromi ženami. Pri preverke výpovedí na mieste samom tiež podrobne ukázala kde bola, ukázala vonku miesto, kde bola aj udupaná tráva, kde ležala, kde na ňu obžalovaný útočil, udieral, kopal, snažil sa jej dať pohlavný úd do úst a mať s ňou sexuálny styk.

Svedkyňa I. T., ktorá býva v N. na I. Č.. XX vypovedala, že v uvedený deň bola doma a popijala so svojim nebohým manželom, obžalovaným, ako i F. Y.. Obžalovaný a poškodenej odišli neskôr preč. Poškodenej podľa svedkyne opitá nebola a opitý bol obžalovaný. Ku skutku sa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa V. V. - sestra obžalovaného uviedla, že býva v N. na I.Ž. XX. Potvrdila, že obžalovaný prišiel k nej do domu a za ním prišla opitá poškodenej, ktorá naznačovala, že chce mať s obžalovaným sex. Šla za ním na záchod, bozkávala ho a poškodili toaletnú misu. Poškodenej následne vyhodila von. Na poškodenej nevidela žiadne poranenia. Asi o desiatej večer poškodenej búchala na okno, aby jej otvorila dvere, chcela ísť dnu, ale jej to nedovolila. Uviedla, že V. N. - manželka obžalovaného u nej nebola. M. T. z E. nepozná.

Svedkyňa Y. V. na hlavnom pojednávaní nevypovedala. Z prečítanej výpovedi z prípravného konania bolo zistené, že bola u V. V. pre tabletku, zdržala sa tam krátko. Okolo 17.30 hod. tam prišla hluchonemá žena, ktorá mala vypité a nemala žiadne zranenia na sebe. Ku skutku sa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa N. V. - neter obžalovaného nevypovedala na hlavnom pojednávaní. Vo výpovedi z prípravného konania uviedla, že v uvedený večer došla k ním hluchonemá poškodenej, ktorá bola opitá. V tom čase boli v dome ona, V. V., obžalovaný a R. V., ako aj deti. Poškodenej chcela mať sex s obžalovaným. Začala ho bozkávať, ťahala ho do kúpeľne, zlomili záchod. Obžalovaný si šiel ľahnúť. Keď obžalovaný už spal, ešte raz sa poškodenej mala vrátiť, avšak V. V. ju do domu nepustila. Poškodenej nemala žiadne zranenia.

Znalec z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a sexuológia MUDr. Š. L., CSc. na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku a konštatoval, že u obžalovaného C.F. V. sa jedná o primitívnu osobnosť s intelektom na rozhraní strednej až ťažkej debilít. Duševnú chorobu v zmysle psychózy u obžalovaného nezistil. Ovládacia schopnosť obžalovaného v čase spáchania skutku bola podstatne zmenšená, čo súvisí s jeho zníženým intelektom a zvýšenou

pudivou aktivitou. Požitie alkoholu mohlo ovplyvniť aj jeho rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť. Úplnú neschopnosť rozpoznať a ovládať svoje konanie u obžalovaného nezistil. Jeho pobyt z hľadiska psychiatrického na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný. Chápe zmysel trestného konania. Závislosť na alkohole ani na omamných látkach nezistil. Taktiež nezistil u obžalovaného sexuálnu úchylku a dospel k záveru, že trestný čin nebol motivovaný sexuálnou úchylkou. Ochranné psychiatrické liečenie, ak by aj malo byť uložené, u obžalovaného by nespĺnilo svoj účel, nakoľko sa u neho jedná o trvalé zníženie rozumových schopností, ktoré psychiatrickou liečbou nemožno ovplyvniť.

Znalkyňa PhDr. V. Š. z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí a Klinická psychológia dospelých na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku. Uviedla, že psychologickým vyšetrením poškodenej F. Y. zistila, že sa jedná o osobu v pásme mierne duševnej zaostalosti, ľahkého až stredne ťažkého stupňa. Vzhľadom na diagnózu surdomutitas u poškodenej štandardné vyšetrenie pamäťových schopností formou klinických psychodiagnostických metód nebolo možné realizovať. Jej pamäťové schopnosti korešpondujú so zistenou úrovňou intelektu a javia sa ako mierne defektné. Jej časová orientácia je vysoko pravdepodobne nepresná. Poruchy vnímania u poškodenej neboli zistené, preto by mala byť schopná správne vnímať prežité udalosti. V rámci posudzovania výpovedi z psychologického hľadiska znalkyňa dospela k záveru, že v prospech poškodenej vypovedá obsahová zložitosť mnestickeho materiálu, ktorá neprekračuje možnosti pochopenia, jej citová väzba k obžalovanému je neutrálna, nebol zaznamenaný zmysluplný dôvod úmyselnej lži s cieľom niekomu vedome poškodiť, v opakovanom neverbálnom opise vyšetrovaných udalostí neboli zaznamenané významné rozpory. Dospela k jednoznačnému záveru, že zo znaleckého hľadiska sa preto jej popis vyšetrovaných udalostí čiastočne a minimálne v jadre javí ako opis skutočne prežitého.

Znalec MUDr. Š. L. z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku a uviedol, že poškodená utrpela pohmoždenie a krvnú podliatinu okolo oboch očí, pohmoždenie a odreninu koreňa nosa, pohmoždenie líca vpravo, pohmoždenie sánkovej oblasti vpravo a pohmoždenie a odreninu na krku vpravo. Poranenia vznikli pôsobením priamej sily slabšej intenzity na poškodené časti jej tela a zranenia mohli vzniknúť tak, ako ich popisuje poškodená vo svojej výpovedi. Obvyklá doba liečenia u týchto poranení je do 7 dní, jedná sa o ľahké zranenia, ktoré nezanechajú žiadne trvalé následky.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe vyššie uvedených dôkazov, ako aj oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise dospel k záveru, že obžalovaný C. V. sa svojím konaním dopustil zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. lebo naplnil citovanú skutkovú podstatu zločinu po stránke subjektívnej tým, že konal úmyselne a po stránke objektívnej tým, že si bol vedomý svojho konania, ako i následku.

Odvolací súd k dôvodom odvolateľa udáva, že obhajoba obžalovaného C. V. bola dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní vyvrátená. Obžalovaný sa jednoducho bránil tým, že poškodenej nič neurobil, poprel, aby sa ju pokúsil znásilniť, poprel, že ju bil a roztrhal na nej ošatenie. Tvrdil, že to bola práve poškodená, ktorá sa domáhala sexu, a keď bol u svojej sestry V. V.Š., bola tak násilná, že v kúpeľke mali poškodiť aj záchod.

Odvolací súd konštatuje, že spravidla vždy existujú dve skupiny dôkazov, a to dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Úlohou súdu je preto veľmi citlivo a uvážlivo vyhodnocovať každý dôkaz samostatne a zároveň všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Nie je možné iba mechanicky pri existencii protichodných dôkazov poukázať na zásadu „in dubio pro reo“. Je potrebné, aby súd zákonným spôsobom získané dôkazy prísne logicky vyhodnotil a poukázal na ich vierohodnosť a pravdivosť.

V neprospech obžalovaného jednoznačne vypovedá poškodená, ktorá popísala svojím spôsobom presne ako ku konaniam došlo. Je potrebné uviesť, že pri vyhodnocovaní dôkazov sa v skutočnosti jedná o mimoriadny prípad. Mimoriadnosť spočíva v tom, že nie je možné štandardne vyhodnocovať výsluchy obžalovaného a poškodenej. Vyplýva to jednoznačne zo záverov znaleckého posudku, kde u obžalovaného C. V. znalec dospel k jednoznačnému záveru, že sa jedná o ťažko o primitívnu osobnosť so stupňom debility na rozhraní strednej až ťažkej formy. Jeho ovládacia schopnosť bola v čase skutku podstatne zmenšená. Taktiež u poškodenej F. Y. znalkyňa dospela k záveru, že v rámci psychologického

vyšetrenia neboli i napriek tomu, že je hluchonemá, neovláda ani posunkovú reč, zistené u nej poruchy vnímania, preto by mala správne vnímať prežitú udalosť. Popis jej prežitých udalostí sa čiastočne a minimálne v jeho jadre javí ako opis skutočne prežitého. Navyše, znalkyňa nezistila ani žiadny motivačný moment, pre ktorý by poškodená mala vypovedať v neprospech obžalovaného, nezistila zmysluplný dôvod úmyselnej lži a obsahová zložitosť mnestického materiálu neprekračuje možnosti pochopenia poškodenej. Z toho vyplýva, že v základe je možné vychádzať z výpovedi poškodenej čo prežila.

K výpovediam obžalovaného a poškodenej je potrebné uviesť, že vzhľadom na ich osobnostné pomery nebudú nikdy kompatibilné v celom rozsahu. Čím viac výsluchov sa vykonalo, resp. by bolo vykonaných, tým viac menších rozporných tvrdení by v ich výpovediach bolo. Je potrebné preto vychádzať a vyhodnocovať výpovede obžalovaného a poškodenej v spojitosti s objektívnymi dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v konaní, a to závermi znaleckých posudkov. Poškodená vzhľadom na svoju mentálnu vyspelosť, ako i nemožnosť komunikácie z dôvodu, že neovláda ani posunkovú reč, však vždy zotrvala na svojom tvrdení, že obžalovaný C. V. bol k nej násilný, udieral ju do očí, bil ju, roztrhal na nej tričko, gáť, chcel, aby mu zobrala pohlavný úd do úst a snažil sa s ňou mať pohlavný styk, čo ona odmietla a nakoniec sa aj ubránila. Rozdielnosť čiastkových tvrdení poškodenej čo sa týka času bola zdôvodnená jej rozumovou vyspelosťou znaleckým dokazovaním. Nemožno od nej ani očakávať, aby presne popísala v rámci podrobnosti čo, kde a kedy sa presne stalo, avšak vzhľadom na svoju rozumovú vyspelosť však dostatočne objektívne reprodukovala v základných rysoch konanie obžalovaného a hlavne to, že sa to vykonalo proti jej vôli.

Výpoveď poškodenej bola zobjektivizovaná aj závermi znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgie, ktorý potvrdil, že poranenia, ktoré utrpela, nemohli vzniknúť pádom na zem, ale vznikli viacerými útokmi, údermi rukou a eventuálne aj kopancom a mohli byť spôsobené presne takým spôsobom ako to popísala poškodená.

Výpovede svedkýň sestry obžalovaného V. V., sesternice Y. V., netere N. V., ako i I. T. nie je možné vyhodnotiť ako nepresvedčivé iba z dôvodu príbuzenského, eventuálne priateľského vzťahu k obžalovanému. Je potrebné uviesť, že ani samotné výpovede obžalovaného a svedkýň nie sú v súlade a z ich tvrdenia jednoznačne vyplýva, že mali v úmysle napomôcť obžalovanému. Z výpovedi svedkýň však vyplýva, že poškodená bola v prítomnosti obžalovaného aj u I. T. aj u V. V.. Taktiež bolo zistené, že obidvaja konzumovali alkohol a bolo medzi nimi určité sexuálne napätie, resp. pri najmenšom sexuálne prejavy zo strany poškodenej. Z ich výpovedi jednoznačne vyplýva, že chceli napomôcť obžalovanému hlavne tvrdením, že obžalovaný bol pasívny a jedine aktívna bola poškodená, a to dokonca tak, že mala zlomiť záchod a opakovane mala za ním prichádzať. Obžalovaný priam tvrdil, že druhýkrát prišla za ním cez okno, čo ostatní nepotvrdili. Taktiež svojimi výpoveďami chcel preukázať, že poškodená nebola zranená v čase keď od nich odišla a späť už sa vrátiť nemohla. Nebolo však výpoveďami svedkýň preukázané to, že by obžalovaný s poškodenou nemohol byť mimo obidvoch domov, kedy malo ku skutku dôjsť.

V ďalšom poukazuje odvolací súd na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri určení druhu a výmery trestu. Okresný súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., pričom priťažujúca okolnosť zistená nebola. Osoba obžalovaného je v napadnutom rozsudku hodnotená plne s výsledkami vykonaného dokazovania. Správne a citlivo postupoval okresný súd pri určení druhu a výmery trestu, keď zohľadnil závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie a mimoriadne znížil trest odňatia slobody u obžalovaného s použitím § 39 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Odvolací súd má za to, že takto uložený trest splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.